

Erika Drungytė

Atlaidai

Viduržiemj viduržemy švelnutis Apolonas
Iš nuostabos nubudintas šiaurinio jūros vėjo
Pavasarij užuosdamas / tarytum ledas plonas
Ilgai ilgai virpėjo

Negirdimas nematomas / gėlių jau nebedievas
Apaštalams ir pastoriams iš vyno taurių liejos
Kaip angelas / kaip moteris / o iš tiesų toks vienas
Saloj Hiperborėjos

Ovidijaus lauramedžiai / sustoję legionais
Kaip moterį Arkadiją vienu ypu pagrobę
Viduržiemj vuduržemy gražuoliui Apolonui
Į Romos pusę rodė

Nuodingų meilės pasakų seniai atsižiūrėjęs
Pamiršęs Dafnės vardą ir / labai labai pasenęs
Šviesos į krepšį valkatos lyg išmaldos įdėjęs
Paklausė – tai kur kelias?